

Pars superat cœpti, pars est exhausta laborū:

Hic teneat nostras ancora iactarates:

vt primam hanc Narrationem nostram Poetæ verbis finiam.

Alteram autem mei promissi partem , quum primùm iusto adhibito studio totum D. Præceptoris mei Opus euoluero, colligere incipiam. Eò verò gratiorem tibi vtramq; fore spero, quò clarus Artificum propositis obseruationib. ita D. Precæptoris mei hypotheses τοῖς φαινομένοις consentire videbis, vt etiam inter se, tanquam bona definitio cum definito conuerti possint.

Clarissime, & doctissime D. Schonere, ac tanquam Pater mihi semper colende, reliquum nunc iam est, vt hanc meam operam qualemcunq; æqui boniq; consulas. Nam quanquam non nesciam, quid humeri mei ferre possint, quidue ferre recusent : tamen tuus in me singularis, & (vt sic dicam) paternus amor fecit, vt omnino non formidarim hoc cœlum subire, & quoad eius quidem fieri potuit, omnia ad te referre. Quod Deus Opt. Max. bene verte re dignetur, precor ; mihiq; aspiret, vt iusto tramite ad proposi tum finem, laborem cœptum perducere queam. Si quippiam autem ardore quodam iuuenili (qui quidem semper, vt ille inquit, magno magis, quam utili spiritu sumus prædicti) dictum sit, aut per imprudentiam exciderit, quod liberiūs contra venerandam, & sanctam Vetustatem dictum videri possit, quam fortassis ipsa rerum magnitudo, & grauitas postulabat, tu certè, quodq; apud me dubium non est, in meliorem accipies partem, & potius animum in te Excusatur Copernicus, quod nequaquam nouitatis studio, aut ingenij ostentatione (cuius à non nullis, prater meritum, in simulatur) in eundem scopū cum Ptolemæo tela sua dirigeret, etiamsi arcum, & tela ex longè alio materiæ genere, quam ille assumeret. Ac V φιλοσοφia tentia veterum sensu illud arripiendum, δῆδ' ἐλευθέριον θεῖα τῇ γνώμῃ τὸν μέλλοντα cesserit.

Porrò velim te de doctissimo Viro, D. Doctore, meo Præceptore, hoc statuere, tibiq; persuasissimum habere, apud eum nihil prius, nec antiquius esse quicquam, quam vestigijs Ptolemæi vt insistat, nec aliter, ac ipse Ptolemæus fecit, Veteres, & se antiquiores multò secutus: dum autem τὰ φαινόμενα, quæ Astronomum regunt, & mathematica se cogere intelligeret, quædam præter voluntatem etiam vt sumeret: satis interim esse putauit, si eadem arte in eundem scopū cum Ptolemæo tela sua dirigeret, etiamsi arcum, & tela ex longè alio materiæ genere, quam ille assumeret. Ac hoc loco illud arripiendum, δῆδ' ἐλευθέριον θεῖα τῇ γνώμῃ τὸν μέλλοντα